

1987 மே 11]

(முற்பகல் 11-00)

(ஐ) திரைப்படங்கள் முறைப்படுத்துதல் திருத்தச்
சட்ட முன்வடிவு, 1987

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். —

“ 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 17/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி : மாண்புமிகு பேரவையின் தலைநாயகர் அவர்களே, திரைப்படங்கள் முறைப்படுத்துதல் பில்லின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை உருவாக்கிய காங்கிரஸ் பேரியக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த பில்லிலே ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உரிமங்கள் வழங்குகிறபோது 3 முறை அவர்களுக்குச் சலுகை தருவது போன்ற ஒரு பாவனையைக் காட்டி இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இப்போது அதிகமான டிக்கட்டுக்களை ஓவர் டிக்கட்டாக கொடுத்து பொது மக்களிடம் இருந்து பணத்தை வசூல் செய்கிறார்கள். மேலும், அப்படி ஓவர் டிக்கெட் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கள்ள டிக்கெட் பிளாக் மார்க்கெட்டிலே விற்பதற்கு ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி விடுகிறார்கள். இப்படி உருவாக்கி விடுவதனால் திரை அரங்குகளில், புதிய திரைப்படங்கள் வெளி வருகிறபோது, மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகிற தன்மை இருக்கிறது. அதை போக்க வேண்டும். மேலும், ஓவர் டிக்கெட் கொடுக்கும்போது அதை கிழிக்காமலேயே உள்ளே இருப்பவர்கள் வாங்கி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறை இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள். திரைப்படங்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்குகிறபோது இப்படிப் பலவற்றையும் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் டாய் லெட்டுகளை சுத்தமாக வைத்திருப்பது இல்லை. அந்த கழிவறைகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி கூட வழங்காத சூழ்நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். மேலும், கழிவறையை தவிர்த்து திரை அரங்குகளின் ஓரங்களிலேயே சிறுநீர் கழித்து தூய்மையற்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறார்கள்.

*1987 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 8 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. ஜி.கே.ஜே. பாரதி]

[1987 மே 11]

மேலும், சவுண்ட் பொல்லுய்யுஷன் என்ற அளவில் திரைப் படங்களின் ஒலிகளை சரியாக கேட்க முடியாத அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி விடுகிறது. அதனால், படம் பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரே இரைச்சலாக இருப்பதோடு பொது மக்களின் காதுபுரம் பாதிக்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையையும் பார்க்கிறோம். மேலும், சில திரைஅரங்குகளிலே ஏ.சி. எனப்படும் குளிர் சாதனங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஏ.சி.ஐ போடுவதே கிடையாது. அதற்கான பணத்தை வாங்குகிறார்கள். ஆனால், போடுவதில்லை. அதனால் ஏ.சி. வேலை செய்யவில்லை என்றால் அந்தக் கட்டணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பார்களா? அதற்கு என்ன செய்ய இருக்கிறீர்கள். ஏ.சி. ஒழுங்காக வேலை செய்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்க ஒரு டெம்பரேச்சர் கருவியை வைக்க வேண்டும் என்று நடைமுறையிலேயே காவல் துறையின் மூலமாக உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை. நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள் மூலமாக அது குறித்து சர்க்குலரும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், திரை அரங்குகளில் உள்ளவர்கள் அப்படிச் செய்வதே இல்லை. இப்போது மேலும் ஒரு சில ஆராய்ச்சிகள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். திரை அரங்குகளில் திரைப் படங்களை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது அதன் உள்ளே இருக்கிற கார்பன்-டை-ஆக்ஸைடு எத்தனை சதவீதம் என்று கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். அதில் 53 சதவீதம் கார்பன்-டை-ஆக்ஸைடும் மீதி 47 சதவீதம் தான் ஆக்ஸிஜன் இருப்பதாகவும், ஏ.சி. தியேட்டர்களில் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குறைவாக ஆக்ஸிஜன் இருந்தால் சூழ்நிலைகளுக்கும், வயதானவர்களுக்கும் மூச்சுத் திணறல் ஏற்படாதா. அப்படி மூச்சுத் திணறல் ஏற்படுவதோடு மட்டும் அல்லாமல் உடல் நிலையிலேயும் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதாகச் சொல்கிறார்களே. இந்தச் சூழ்நிலைகளைத் தவிர்க்க ஆக்ஸிஜன் அதிகமாக வரும் அளவுக்கு திரை அரங்குகளில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இது ஒரு புதிய சிந்தனை. இந்தப் புதிய சிந்தனை திரை அரங்குகளில் அமல் படுத்துவதற்கு அரசு வழி கோல் வேண்டும்.

மேலும், திரை அரங்குகளில் சிகரெட்டைப் பிடிக்கிறார்கள். பிடிக்க வேண்டாம் என்ற சட்டம் இருந்தாலும் பிடித்து முகத்திலேயே புகை விடுகிற பழக்கம் இருக்கிறது. சிகரெட்டினை குடிப்பவர்களுக்குத் தான் நிக்கோடின் வருகிறது என்று சொன்னால் அதை விட அதிகமாக வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற எங்களைப் போன்றவர்களுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் உள்ளங்கள் பாதிக்கப்படுகிறதே, அதைத் தடுக்க வேண்டும். மேலும், லோயர் கிளாஸ்களில் சேர்கள் கிழிந்து விட்டால் அதை ரிப்பேர் செய்வதில்லை. ஆனால் ஹை-கிளாஸ்களில் இருக்கும் குஷன்களை ரிப்பேர் செய்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ள நினைக்கிறேன். திரை அரங்குகளிலே ஒரு தனி போலீஸ் படையை பறக்கும் படை என்ற வகையில் நிறுவி

[1987 மே 11]

[திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி]

அங்கு செய்கிற ஊழல்களை கண்டுபிடிக்க வேண்டும். மேலும், சைக்கிள் ஸ்டாண்டுகளுக்கும் கார் பார்க்கிங்குக்கும் 2 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். அதற்கு வரி கட்டுகிறார்களா? மேலும், டீ போன்றவற்றை சாப்பிடுவதில் கூட 1½ மடங்கு அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். எந்தப் பொருளும் வெளியிலே வாங்குவதை விட 1 ரூபாய்க்கு வெளியிலே கிடைப்பது 2 ரூபாய்க்குத் தான் அங்கே கிடைக்கிறது. அதற்குத் தனியாக வரி கட்டுகிறார்கள், இல்லேயை. ஏன் இந்த சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மூன்று முறைதவறு செய்தால் லைசென்சை ரத்து செய்யலாம் என்று இந்த பில்லில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனை மாற்றி “ஓவர் டிக்கெட்” கொடுத்தால், தவறு செய்தால் அவர்களுடைய லைசென்சை “சீஸ்” பண்ணவேண்டும். மன்னிப்பே கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லி, இந்த பில்லில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். இராசரத்தினம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு இதயத் தெய்வம் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்தத் துறைக்குப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தவகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் பல நல்ல காரியங்களை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு திரைப்படங்கள் முறைப்படுத்துதல் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “ஓவர் அக்காம டேஷன்” பற்றி குறிப்பிடும்போது நான் பணிவாகத் தெரிவிக்க விரும்புவது திரையரங்க உரிமையாளர்கள் அதிகாரிகளின் தவிர்க்க முடியாத விருந்தினர்களையும், அரசியல் முக்கியஸ்தர்களையும் அனுமதிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையிருப்பதால் நான்கு பேர், ஐந்து பேர், பத்து பேர் என்று பாஸ் கொடுப்பது வழக்கமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அதனை ஒரு பெருங் குற்றமாக அரசு கருதாமல் அதிகாரிகளின் விருந்தினர்கள் மற்றும் அரசியல் முக்கியஸ்தர்களுக்கு அனுமதியளிக்கலாம்.

அடுத்து, “டாக்ஸ் எவேஷன்” பற்றி காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் பாரதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இது பற்றி குறிப்பிட விரும்புவது பொதுவாக திரையரங்க உரிமையாளர்கள் அப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்வதில்லை. சில சமூகவிரோத சக்திகள் உதாரணத்திற்குச் சொல்வதென்றால், சென்னையில் கூட தியேட்டர்களுக்குச் சென்று பல டிக்கெட்டுக்களை வாங்கிக்கொண்டு, வெளியே விற்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் காவல் துறையினர் தான் கண்காணிக்க வேண்டும், கடுமையான நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திரையரங்கங்களில் டிக்கெட்டுகள் அதிகமான விலைக்கு விற்றால், குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் அதிகமான தொகை வசூலித்தால் நிச்சயமாக அவர்களுடைய லைசென்சை சஸ்பென்ட் செய்வதில் தவறில்லை. அப்படி தவறு

[திரு. எம். இராசரத்தினம்]

[1987 மே 11]

செய்பவர்கள் தண்டனை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். ஓவர் அக்காமடேஷன் என்ற தவறை மூன்று முறை செய்தால், அந்தத் தவறுக்காக அவர்கள் லைசன்சை ரிவோக் செய்வதைப் போல இந்த சட்ட முன் வடிவில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தயவு செய்து பரிவோடு பரிசீலிக்க வேண்டும். சில நேரங்களில் சமூக விரோதிகள் மட்டுமல்லாமல், அரசியல் முக்கியஸ்தர்களுக்கும் அங்கே இடமில்லையென்று சொல்லிவிட்டால் அன்று மாலையே திரையரங்குகள் நடக்கமுடியாத வண்ணம் தொண்டர்கள் அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் செய்கிற காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பல மானேஜர்கள் கத்தியால் குத்தப்பட்டு இறந்திருக்கிறார்கள். பல நிர்வாகிகள் அதனால், உயிரை இழந்திருக்கிறார்கள். காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை தினசரி பத்திரிகைகளில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, கடுமையாக இருக்கக்கூடிய தண்டனையை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ டாக்ஸ் எவேஷன் ” பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். “ காம் பவுண்ட் டாக்ஸ் ” வந்ததற்குப் பின்னால் முன்பு ஏறக்குறைய 20 கோடி என்று இருந்தது இப்போது 1987 ஆம் ஆண்டில் 60 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை முன்பு கேளிக்கை வரிகள் சட்டமுன்வடிவின் மீது பேசியபோது கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, “ டாக்ஸ் எவேஷன் ” என்பதற்கு சந்தர்ப்பமே கிடையாது. கள்ள டிக்கட்டுகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது நான் மறுபடியும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதற்கும் தியேட்டர்காரர்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை.

அடுத்து, என்.ஓ.சி. கொடுக்கிறபோதும், லைசன்ஸை புதுப் பிக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலும் இங்கே ஒன்றை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகக் சொல்லவேண்டுமென்றால் ரிவால்வர் போன்றவைகளை வைத்துக்கொள்வதற்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கிறபோது கிரிமினல் குற்றங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்பார்கள். அதைப்போல சினிமா லைசன்ஸ் கொடுக்கிறபோதும் டாக்ஸ் எவேஷன் போன்ற குற்றங்களில் தண்டனை பெற்றிருக்கிறீர்களா என்று கேட்பது இயல்பு. இது நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் மீண்டும் அதை வலியுறுத்தினால் மீண்டும் அப்படிப்பட்ட நிலையை ஏற்படுத்தினால் “ எண்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸாக ”, “ காம்பவுண்ட் டாக்ஸாக ” அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வரி வராமல் வரி இழப்பு ஏற்படும் என்ற நிலையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்தில் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே பேசியவர்கள் எல்லாம் “ ரூரிங்-னிமா ”-வில்தான் பெரும்பாலான தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். “ மபசிலாக ” இது க்க்கூடிய இடங்களில், ரூரிங் சினிமா என்.ஓ.சி. கொடுப்பதற்

முன்னால், 40-க்கு 80 ஷெட் போட வேண்டும். அதற்கு கீழாக போடக்கூடாது என்று சட்டத்தில் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்குமென்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கள்ள வீடியோ போன்றவற்றால் சினிமாத் துறை அழிந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அதனைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். தவறு செய்பவர்கள் மீது தண்டனையை கடுமையாக்க வேண்டுமென்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இல்லை. ஆனால், தண்டனை மிகக் கடுமையாக இருக்கக்கூடாது. ஓரளவிற்கு சஸ்பென்ட் செய்யலாம், ஒரிகு முறைகள் சஸ்பென்ட் பண்ணலாம்.

(முற்பகல் 11-10)

அதற்குப் பிறகு ஒரு மாதத்திற்கு சஸ்பென்ட் செய்யலாம், அல்லது 3 மாதத்திற்கு சஸ்பென்ட் செய்யலாம் என்று இருக்கலாமே தவிர, ஒட்டு மொத்தமாக லைசென்சை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டு, இந்தத் துறையை மிகச் சீரும் சிறப்புமாக செய்து கொண்டு இருக்கிற அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தாய் உள்ளம் கொண்டு, திரை உலகத்தினரை வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கிற இதய தெய்வத்திற்கும் என் பணிவான வேண்டுகோளை வைத்து, விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தில் சினிமா காட்சி நடத்தக் கூடியவர்கள், செய்யக்கூடிய தவறுக்கு, அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தாலும், நடைமுறையிலே வரக்கூடிய சில பிரச்சினைகளை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே செக்ஷன் 9-லே என்ன இருக்கிறது என்றால், 3 தடவை தவறு செய்யக் கூடியவர்களைக் காப்பாற்றக் கூடிய முறையில் விஷயம் இப்போது இல்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே என்ன கொண்டு வந்திருக்கிறது என்றால், 3 தடவைக்கு அதிகமாக, அல்லது 3 தடவையாவது அவர்கள் சட்டப்படி தொழில் நடத்துவதில், சட்டத்தை மீறிய குற்றங்களுக்குத் தண்டிக்கப்பட்டவர்களை சஸ்பென்ட் பண்ணுவதற்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது தவறு செய்யக் கூடியவர்களுக்கு ஒரு சலுகையாக அமையாதா என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால், இப்படிப்பட்ட தொழிலிலே எல்லாம் ஒரு தடவை தண்டிக்கப்பட வேண்டும், அல்லது 2 தடவை அட்தி மேக்சிம் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

அதற்கு மேலே இப்படி தண்டிக்கப்படக் கூடியவர்களுக்கு 3 தடவை என வாய்ப்பு கொடுப்பது என்பதும், அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இதிலே, என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 'Where the holder of a licence or any person employed by him has been-

[திரு. ஜே. ஹேம்ச்சந்திரன்]

[1987 மே]

Convicted.” அதாவது இந்த சினிமா ஸ்தாபனத்தினுடைய அந்த தியேட்டரினுடைய ஓனர்ஸ் மட்டுமல்ல, ஏதேனும் ஒரு தொழிலாளி தவறு செய்தாலும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே சாதாரணமாக இந்த சினிமாத் தியேட்டர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள், நாங்கள் தவறு செய்யவில்லை ஏதோ சில ஊழியர்கள் செய்து விட்டார்கள், எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்லி, அதைச் சரிக்கட்டிப் போகக்கூடிய ஆபத்து இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தம் உண்மையிலேயே தவறு செய்யக் கூடியவர்களை அவர்களுடைய தவறு ஒரு கடுமையான நடைமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட ஒரு விஷயம் என்ற முறையிலே அமைந்து, அப்படி தண்டனை கொடுப்பதற்கு பதிலாக அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு, அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டத் திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். ஆகவே அந்த முறையில் அமையாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு சினிமாத் தியேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் சட்டத்திலே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

The Licensing Authority shall not grant a licence unless it is satisfied that the rules made under this Act have been substantially complied with and that adequate precautions have been taken in the place in respect of which the licence is to be granted to provide for the safety, convenience and comfort of the persons attending therein.”

ஆனால் இன்றைக்கு பல தியேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இப்படிப்பட்ட வசதிகள் இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பல தியேட்டர்களிலே இன்றைக்கு கழிப்பிடங்கள் சரியான முறையில் சுத்தம் செய்யப்பட்டு வைக்கப்படவில்லை. அதே மாதிரி சீட்டிங் அரேஞ்மெண்ட் சரியான முறையில் இல்லை. எந்த முறையிலே, தியேட்டர்கள் அமைய வேண்டுமோ, அந்த முறையிலே அமைக்கப்படாத தியேட்டர்களுக்கு இன்றைக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எந்த முறையிலே இவைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஏன் என்றால், இன்றைக்கு இந்தத் துறையை ஓர் அளவிற்கு வளர வைக்க வேண்டும், அவர்களை அதற்காக என்கரேஜ் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய அதே நேரத்தில், அவர்கள் மக்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, இந்த சினிமாவை அவர்கள் பார்த்து ரசித்துக் கொள்வதற்கு உள்ள வாய்ப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையிலே இன்றைக்கு விஷயங்கள் அமைய வேண்டும். தியேட்டர்களிலே போய் உட்கார்ந்து, வசதியாக சினிமாவைப் பார்ப்பதற்கான வசதி செய்யப்பட வேண்டும்.

1987 மே 11]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

ஆனால் பல தியேட்டர் சொந்தக்காரர்கள் ஒரு வியாபார நோக்கத்தோடு பணம் கிடைக்கப்பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே அவர்கள் இன்றைக்கு அனுமதித்து இருக்கக் கூடிய இடங்களுக்கு அப்பால் அந்த இடத்திலேயே நாகாலிகளைப் போட்டு அதிகமான ஆட்களை அட்மிட் செய்யக் கூடிய நிலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தவறுகளை தடுக்க வேண்டிய முறையில் நாம் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இன்னொரு பக்கத்திலே, இந்த 'எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ்-லேயிருந்து ஒரு பகுதி நகராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் கிடைக்கிறது. ஆனால் நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், சினிமா தியேட்டர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் சில அதிகாரிகளோடு சேர்ந்து அவர்களுடைய உதவியோடு இன்றைக்குத் திருட்டுத்தனமான கணக்குகளைக் கொடுத்து நகராட்சிகளையும் பேரூராட்சிகளையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு சொல்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பத்மநாபபுரம் முனிசிபாலிட்டிக்கு உட்பட்ட தக்கலையில் ஒரு தியேட்டர் இருக்கிறது. அந்த தியேட்டரிலே முனிசிபல் சேர்மன் சென்று பார்க்கக்கூடிய நேரத்திலே ஒரு வாரத்திலே 17 காட்சிகளை அவர்கள் நடத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் முனிசிபாலிட்டிக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கணக்கு 10 காட்சிகள் என்று மட்டும் தான் இருக்கிறது. அப்படி இன்றைக்கு யதார்த்தமாக நகராட்சிகளுக்கு வரவேண்டிய வருவாயைக் குறைப்பதற்கு, திருட்டுத்தனமான கணக்குகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அங்கே போய் உள்ளே பார்த்தால் இந்த முனிசிபாலிட்டியினுடைய முத்திரை போட்டு கொடுக்கப்பட்டாத டிக்கெட்டுகளை விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் செய்யக் கூடியவர்கள், அவர்கள் ஒரு உள் நோக்கத்தோடு அரசுக்கும், நகராட்சிக்கும் கிடைக்க வேண்டிய வருவாயை மனப்பூர்வமாக சாப்பிட வேண்டுமென்று, ஏப்பமிட வேண்டுமென்று செய்பவர்களை நிச்சயமாக தண்டிப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமானால் இப்படி 3 தடவை என்ற அந்தத் திருத்தம் அவர்களுக்கு ஒரு சாதகமான நிலையில் அமையும் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், தியேட்டர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய நேரத்திலே, அந்த லைசென்ஸ்ஸிங் அத்தாரிட்டி சில குறைந்த பட்ச விஷயங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று 5 வது ஷரத்து சுட்டிக் காட்டுகிறது. 'The suitability of the place where cinema otograph exhibitions are proposed to be given....' இது சம்பந்தமாக நான் ஒன்றை அரசுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்தில், நாகர் கோவிலில் ஒரு மிகப் பெரிய மருத்துவமனை இருக்கிறது. காதரின் ஹாஸ்பிடல் என்ற மருத்துவமனை இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே பிரசித்திப் பெற்ற

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1987 மே 1]

மருத்துவமனை இது. பலவைத்திய வசதிகள் அங்கே இருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், அந்த மருத்துவமனையைப் பொறுத்த அளவிலே, அதற்கு அருகாமையிலே தியேட்டர் கட்ட வேண்டுமென்று ஒருவர் விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்ட கண்கணிப்பாளர் அதுபோன்று லேண்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் கமிஷனர் அனைவரும் அந்த இடத்தில், இப்படி ஒரு சிறப்பான முறையில் நடக்கக்கூடிய மருத்துவமனைக்கு அருகாமையில் ஒரு தியேட்டரைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்குவது சரியல்ல என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய அமைச்சர் அவர்கள்கூட இந்த மருத்துவமனைக்குச் சென்று பார்த்து, அந்த மருத்துவமனை நடைபெறும் முறையைப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு கிடைத்திருக்கக் கூடிய தகவல் என்னவென்றால், இங்கே மேல் மட்டத்திலே அந்த இடத்திலே, அந்த மருத்துவமனைக்கு அருகாமையிலே ஒரு தியேட்டர் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நிச்சயமாக suitability of the place என்பதற்கு எதிரானவை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரு தியேட்டர் வருவது என்பது மருத்துவமனைக்குத் தேவையான அமைதியை கெடுக்கக்கூடிய முறையிலே, விஷயங்கள் அமையும். ஆகவே, அந்த முறையிலே, அந்த இடத்தில் மட்டுமல்லாமல், எல்லா இடங்களிலும் இப்படி சினிமா தியேட்டர்களை கட்டுவதற்கு நாம் அனுமதி வழங்குவது சரியல்ல. அந்த இடத்திலே மட்டுமல்ல, எந்த இடத்திலேயானாலும் சரி, மருத்துவமனைக்கு அருகாமையில் தியேட்டர் கட்டுவது என்பது அந்த மருத்துவமனையினுடைய அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

தியேட்டர்களில் போய் டிக்கட் கேட்கக்கூடிய நேரத்தில் அதற்கான வாய்ப்பு அந்த உரிமையாளர்களால் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கே போய் தகராறு செய்வதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன், எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் அந்த முறையில் ஒரு பழக்கத்தை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர் அப்படி அனைத்துக் கட்சிகள் என்று சொன்னது சரியல்ல. ஆகவே எந்த எந்த கட்சி அந்த முறையில் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். அப்படி சுட்டிக்காட்டினால் அதை திருத்துவதற்கு அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கொடுப்பதாக இருக்கும். ஆகவே அனைத்துக் கட்சிகள் என்ற முறையில் அவர் சொன்னது சரியல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளு

1987 மே 11]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

கிறேன். நகராட்சிகளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய வகையில் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரைப் படங்கள் முறைப்படுத்துதல் சம்பந்தப் பட்ட சட்டத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இன்றைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பது சினிமா தியேட்டர் உரிமையாளர்களுக்கு கொடுத்து இருக்கக்கூடிய உரிமையை மீறி இன்றைக்கு அதிகமான டிக்கெட்டுகள் விற்கப்படுகிறது, அந்த தவறு 3 தடவை செய்தால் அவர்களுடைய உரிமையை பறிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்லிக் கொள் நடுவது எல்லாம், இன்றைக்கு சினிமா தியேட்டர்கள் என்பது நகரத்தை விட்டு கிராமங்களில் கூட 10 பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு தியேட்டர் என்ற முறையில் வந்தாகிவிட்டது. படம் விடிய, விடிய ஓடுகிறது. இரவு எல்லாம் ஓடுகிறது. பகலிலும் ஓடுகிறது. ரொம்ப பேர் வேலைக்குப் போகாமல் சினிமா தியேட்டர் பக்கத்தில் க்யூ வரிசையில் நிற்கக்கூடிய ஒரு காலம் தமிழ்நாட்டில் நெருங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆக இப்படி இருக்கும்போது சினிமா தியேட்டரைப் பார்த்தால் பெரும்பாலான தியேட்டர்களில் உள்ளே உட்கார முடியவில்லை. தூசி படிந்து போய்விட்டது. ஆனால் அதிகாரிகள் எல்லாம் போய் பார்த்து விட்டுத்தான் வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் எப்படிப் பார்த்துக்கிறார்கள், அதைப்பற்றி எங்களால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை.

இன்னும் ஒன்று சினிமா டிக்கெட்டுக்கள் 3 நாளைக்கு முன்பே கொடுத்து முடித்து ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அப்புறம் ஒடுகிற அன்று தியேட்டரில் பார்த்தால் வெளியே அந்த டிக்கெட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு 20 ரூபாய், 25 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது பல தியேட்டர்களில். ஆனால் இவைகள் எல்லாம் எப்படி நடைபெறுகிறது. இதற்கு உரிமையாளர்கள் மட்டும் பொறுப்பா? அதிகாரிகள் என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்ன என்று கேட்டால் இவ்வளவு தியேட்டர்களுக்கு உரிமையை வழங்கும் போது தியேட்டர்களை எப்படி வைத்துக் கொள்ளுவது, டிக்கெட் கொடுக்கும்போது எப்படி கொடுப்பது, எப்படி முறைப்படுத்துவது என்று எல்லாம் அதிகாரத்தைப் போட்டுக் கொடுத்து இருக்கிறோம். அதிகாரிகள் எல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் போட்டு இருக்கிற சட்டத்தை ஒழுங்காக நிறைவேற்றி முடிக்கும் அளவுக்கு அவர்கள் பணிகள் இருந்தால் இந்த மாதிரி சட்டத் திருத்தங்கள் எல்லாம் 1 ஆண்டுக்குள் 10 முறை திருத்தங்கள்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1987 மே 1]

கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் வராது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே நான் சொல்லிக் கொள்ளுவது எல்லாம் அந்த பேரூராட்சி என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு அந்த கேளிக்கை வரியில் ஒரு சதவீதம் போகிறது. நகராட்சி என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு போகிறது, கிராமத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்த நிதி போகிறது. அப்படி போகிற பணத்தை பொது மக்களுக்குத்தான் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் முறையாக அந்தப் பணம் அந்த வருமானம் சர்க்காருக்குப் போய் சேருகிறதா என்று சொன்னால் இதைக் குறைப்பதற்கு, உரிமையாளர்களுடைய வசதியை பெருக்குவதற்கு இடையில் போகக்கூடிய அதிகாரிகள் அதில் எந்த அளவுக்குச் சரியாக கவனம் செலுத்தாமல் போகிறார்கள் என்பது பற்றி எல்லாம் எதிர் காலத்தில் பார்க்க வேண்டும். இப்போது போட்டுள்ள 3 தடவை என்பதற்குப் பதிலாக 2 தடவை என்று கொடுத்தால் போதும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்படி மக்களுடைய பணத்தை மோசடி செய்கிறார்கள். ஆனால் தியேட்டர்களுக்கும் நன்றாக இருப்பது இல்லை. மக்களும் ஓடிக்காடும் படம் பார்க்க முடியவில்லை. அந்த மாதிரி காரியங்களைச் செய்வதற்கு, என்னுடைய அபிப்பிராயம் உரிமையாளர்கள் மட்டும் பொறுப்பு அல்ல. அந்த தியேட்டரில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் மீது பழியைப் போட்டு விட்டு இவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே இவைகளைப் போக்க வேண்டும் என்றால் அரசு அதிகாரிகள் இதை முனைப்போடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அனைத்துக் கட்சி தொண்டர்களும், தலைவர்களும் தியேட்டர்களுக்குப் போய் அங்கே டிக்கட் கேட்கிற போது அவர்கள் இல்லை என்றால் அங்கே கலகம் செய்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பது நல்லது அல்ல. அதை சபாநாயகர் அவர்கள் அனைத்துக் கட்சி தொண்டர்கள் சினிமா தியேட்டரில் இடம் கொடுக்காவிட்டால் கலகம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்ன வாசகத்தை நீக்குவது நன்றாக இருக்கும். அது அவைக் குறிப்பில் இடம் பெறக் கூடாது. நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுவது எல்லாம், கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொண்டர்கள் அல்லது தலைவர்கள் இப்படி இடம் கொடுக்க வேண்டும் அப்படி கொடுக்காவிட்டால் சினிமா ஓடாது என்று மிரட்டித் தான் சினிமா பார்க்க வேண்டும் என்ற அவல நிலையில் நாங்கள் எல்லாம் அந்தக் கட்சியில் இல்லை. அப்படி ஏதாவது ஒன்றிரண்டு இடத்தில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றால் உண்மையில் அந்தக் கட்சியில் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே அனைத்து அரசியல் கட்சிகள் என்ற வாசகத்தை இந்த அவைக் குறிப்பில் இருப்பது நல்லது அல்ல என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

1987 மே 11]

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கின்ற தாமரைக்கனி அவர்கள் இடத்தில் இப்போது வேகன்ட் என்று பேரடப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிய விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தாமரைக்கனியை மீண்டும் ஆளுங்கட்சியிலே சேர்த்து விட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அவருக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரை அரங்கு உரிமையை வழங்குகின்ற சட்டத்தையும், அதேபோன்று திரையரங்குகளிலே அதிகமான இருக்கைகளை அமைத்து, அதிலே வருவாயைத் திரையரங்கு முதலாளிகள் அனுபவிப்பதாக இந்த ஒரு திருத்தச் சட்டத்தையும் இங்கே அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை நாங்கள் ஏதோ திரை அரங்குகள் முதலாளிகளுக்காக வாதாடுகிறோம் என்று நினைக்காமல் உள்ள நிலைமையை நான் இங்கே விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரையரங்கு முதலாளிகள், ஏதோ முதலாளி வர்க்கத்திற்காகப் பேசுவதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய வீடியோ உலகத்தில் இந்த சினிமாத் திரையரங்கு முதலாளிகள் எல்லாம் திரையரங்குகளைச் சார்ந்த சில முக்கியஸ்தர்களுையெல்லாம் கண்டு பேசிய நேரத்தில், சினிமாக்கொட்டகைகளை விட்டுவிட்டு, வேறு தொழிலுக்குப் போகலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதிலே டி.ஆர்.ஆர். போன்றவர்களையெல்லாம் அணுகியிருக்கிறேன். இதையெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், வீடியோவை நாம் உலவ விட்டு விட்டு, ஏதோ சினிமாக்கொட்டகை அரங்குகளிலே அதிகமான இருக்கைகளை யாரோ ஒருவர், இருவர் செய்வதை வைத்து, எல்லோரையும் சந்தேகக் கண்ணோடு பார்ப்பது நல்லதல்ல என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கேரளாவில் கொண்டுவந்ததைப்போல், இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தையும், நினைத்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கேரளாவில் வீடியோ சினிமா துவங்கப்பட்ட, அதை வெளியிட்ட நாளிலிருந்து மூன்று மாதத்திற்கு அதை வீடியோ எடுக்கக் கூடாது என்ற கடுமையான உத்தரவை போட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் செயல்முறையிலேயும் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப் போன்ற ஒரு நிலைமையை இங்கே உருவாக்கினால், நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போன்று, ரூ. 60 கோடி வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது என்று சொன்னால், நான் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசு இந்த வீடியோ உலகத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

[திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்]

[1987 மே 11]

கிறேன். குறிப்பாக சினிமாத் திரையரங்குகளில் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக தவறுகள் செய்வதை நான் மறுப்பதற்கில்லை. இந்த மானியத்திலே பேசும்போது நம்முடைய ஆர்.எம்.வீ. அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், நான் குறிப்பிட்டுப் பேசினேன். இந்தத் தவறுகள் நடப்பதற்குக் காரணம், இங்கே திரையரங்கத்திலே “காம்பவுண்டிங் டாக்ஸை” இந்த அரசு கொண்டு வந்ததை, முதலிலே இந்த அரசைப் பாராட்டினார்கள். இன்றைய தினம் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், திரையரங்குகளுக்கு வந்து நீங்கள் அவர்களைக் கேட்பீர்களேயானால், அவர்கள் இன்றைக்கு மனம் நொந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 17 சதவீதம் என்று முதலிலே இருந்தது இன்றைக்கு 18, 18½ சதவீதம் என்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் எவ்வளவு காம்பவுண்டிங் டாக்ஸை அதிகப்படுத்துகிறீர்களோ, அந்த விகிதாச்சாரத்தை அதிகப்படுத்த அதிகப்படுத்த அவர்கள் இந்த நிலைமையைக் கையாளத்தான், செய்வார்கள். இன்றைய தினம் திரை அரங்கு முதலாளிகளின் நிலைமை இவ்வாறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் நான் சொல்கிறேன். இந்த காம்பவுண்டிங் டாக்ஸை, அந்த சதவீதத்தை நீங்கள் குறைப்பீர்களேயானால், இந்த ரூ. 60 கோடிக்கு மேலே ரூ. 70 கோடி கூட அரசுக்கு வரும் என்று உறுதியாக இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் என்று கேட்டால், அங்கே யிருக்கின்ற இருக்கைகளை அகற்றிவிட்டு, அந்த காம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த இருக்கைகளை எடுத்துவிட்டு, இன்றைக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக வருகின்ற நேரத்திலே, வேறு இருக்கைகளைப்போடுவது என்பது இயற்கையானதுதான். அவர்களுக்கு வருவாயைக் குறைக்கின்ற காரணத்தினால்தான் இதை அவர்கள் செய்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் காம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் சதவீதத்தை குறைப்பீர்களேயானால், அரசாங்கத்திற்கும் வருமானம் அதிகமாகும். குறைத்த பெருமையும் உங்களைச் சூடாரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

ஆகவே, இப்போது நான் பேசுகிற நேரத்தில் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் அந்த நாளிலே சொன்னார்கள். திரையரங்குகள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று—நான் கூடச் சொல்கிறேன். இப்போதிருக்கிற திரையரங்கு முதலாளிகள் எல்லாம், தேசியமயமாக்கி விட்டால் கூட பரவாயில்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற காலம் என்று சொல்லி, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் நான் சொன்ன குறிப்பிட்ட சில திருத்தங்களையும் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், வீடியோ நிகழ்ச்சிகளை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், வரிக் குறைப்பைக் கையாண்டால் இந்த நடவடிக்கையே வராது என்றும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லி விடைபெறுகிறேன் நன்றி, வணக்கம்.

1987 மே 11]

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தம், ஏற்கனவே திரையரங்குக்கு அளிக்கப்பட்ட உரிமத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு அதிகமாக நாற்காலி மற்றும் இடவசதிகளைப் பெருக்குவதன் மூலமும், 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் வரிச் சட்டத்தின் கீழ் வரி ஏய்த்த குற்றங்களுக்கு காகவும், தடுப்பதற்காக தண்டனை வழங்குகிற முறையில் மூன்று தடவை தொடர்ந்து, இந்தக் குற்றங்கள் புரியப்படுமானால் அவர்களுடைய உரிமங்களை ரத்துச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது.

பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சுருத்துக்களை இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் மீது சொல்கிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாரதியிலிருந்து, மாண்புமிகு சோ. மா. இராமச்சந்திரன் வரையில் பல்வேறு சுருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால், இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதற்கும் இதற்கும் பொருத்தமாக இல்லை. ஆனால் திரையரங்கில் தூய்மையான சுற்றுப்புறச் சூழல் இருக்க வேண்டும், அதிக ஒலி இருந்து காதைக் கேடுக்கூடாது, பிராணவாயு அதிகமாக இருக்க வேண்டும்; ஆனால் கரியமிலவாயு அதிகமாக இருக்கிறது; திரையரங்கினுள்ளே உ அதிகமாக விற்கிறார்கள்; டிக்கெட்டை ஏற்கனவே விற்றுவிட்டதாக திரைப்படத் துவக்கத்திலேயே சொல்கிறார்கள்; அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள்.

இவைகளுக்கெல்லாம் ஏற்கனவே சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் அவர் மேலுள்ள மேல்முறையாட்கள் எல்லோரும் தண்டனை கொடுத்து வருகிறார்கள். எனக்குத், தெரிந்த வரை தமிழ்நாட்டில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட திரையரங்குகள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன பல்வேறு குற்றங்களுக்காக அவர்களுடைய உரிமங்கள் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

முதல் தடவை குற்றம் செய்தால், முதல் தடவை குற்றம் செய்திருக்கிறார்கள் ஆகவே, அதிக நாள் சஸ்பென்ட் பண்ணாமல் கொஞ்ச நாள் போதும் என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இரண்டாம் தடவை செய்தால் கருணை காட்டுவதில்லை. மூன்றாம் தடவை செய்தால், கருணை காட்டுவதற்கு கொஞ்சம்கூட வழி இல்லாமல் ரத்துச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி அவர்கள் திரையரங்கின் உரிமையாளர். அவர் இந்தச் சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 மே 11]

மறு பரிசீலனை செய்யக்கூடாது, மூன்று தடவை ஏன் கொடுக்க வேண்டும், ஒரு தடவை குற்றம் புரிந்தாலே போதும் என்று எதிர் வரிசையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். நடுநிலையில் நின்று இந்த அரசு மூன்று தடவை பார்த்து அதற்கு மேல், மூன்றாவது தடவையும் குற்றம் புரிவார்களானால், அந்த உரிமத்தை ரத்து செய்வது தான் சரியாக இருக்கும் என்ற முறையில் ரத்துச் செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள், அவருடைய தொகுதியில் ஒரு மருத்துவமனைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு திரையரங்கிற்கு இந்த அரசு ஆட்சேபனை இல்லை என்ற சான்றிதழ் வழங்கியதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையில், ஆட்சேபனை இல்லை என்ற சான்றிதழை இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம், மருத்துவமனைக்குப் பக்கத்தில் திரையரங்குகள் இருக்கக்கூடாது என்று கொண்டு வரப்பட்ட காலத்தில் சினிமாக்கொட்டகைகள் கூடுமானவரையில், எல்லாம் நடமாடும் திரையரங்குகளாகவும், ஒரே சத்தம் காண்பியப்படுமாறும் இருந்த காலம். இப்போது திரையரங்குகள் சத்தம் கொஞ்சம் கூடக் கேட்காமல், சத்தம் கேட்கிறது என்று டாக்டர் ஸ்டேதாஸ்கோப் வைத்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும். அப்படி சத்தம் இல்லாமல் “ஏர் கண்டிஷன்” மூலம் இருக்கிறபோது இந்த முறை அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டுமா என்பது தான் அரசினுடைய கொள்கை ஆகும். அந்த அடிப்படையில் அவர் தொகுதியிலுள்ள அந்தத் திரையரங்கிற்கு—அது “ஏர் கண்டிஷன் தியேட்டர்” ஆகும்—அதனால், அரசு “நோ அப்ஜெக்ஷன்” சர்ட்டிபிகேட் வழங்கியது. அதை அடுத்து, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் ரிட் மனு தாக்கல் செய்து தடையாணை வழங்கினார்கள். அந்தத் தடையாணை ரத்துச் செய்யப்பட்டு, இப்போது இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது.

‘காம்பவுண்ட் டாக்ஸஸ்’ பற்றி சேர. மா. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் இருப்பதனால் அவர்கள் ஏதோ வேண்டாம் என்று உரிமையாளர்கள் சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், அண்மையில், நடைபெற்ற தமிழ்நாடு திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் கூட்டத்தில் நான் கலந்துகொண்டேன். அவர்கள் திரையரங்குகளை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்து அவர்கள் இதயத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தச் சர்க்கார் வரி பேரட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வரி போடுகிறது; நியாயமாகப் பார்த்துத்தான் போடுகிறோம். தேசியமயமாக்குவது என்பது நல்ல கொள்கை அல்ல. நானே நகரசபைத் தலைவராக இருந்த போது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நகரசபை எல்லாம் தங்களுடைய எல்லைக்குள் உள்ள திரையரங்குகளை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நகரசபைத் தலைவரான பிறகு என்னை அழைத்து கருத்து கேட்டபோது “ஒரு பைசா கூடசெலவில்லாமல் நகராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சி

1987 மே 11]

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

களுக்கும், மாநகராட்சிகளுக்கும் வருமானம் தருகிற இந்த அருமை யான திரையரங்குகள், தனியார்களின் கையில் இருப்பதே நல்லது. இதை நாம் எடுத்துக் கொண்டுவிடுவோமானால்—நகராட்சிகளே எடுத்து நடத்துமானால் நகராட்சியில் உள்ளவர்களும் அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களின் பந்துக்களும் சொந்தக்காரர்களும் தான் திரை அரங்கில் இருப்பார்கள்” என்று சொன்னதால் அவரும் அதைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். இது நல்ல கொள்கை அல்ல என்பதால்தான் அவருடைய காலத்திலேயே இது செய்ய படவில்லை. எனவே இப்படி செலவில்லாமல் அரசாங்கத் திற்கு அதிக வருமானத்தைத் தேடித்தருகிற திரையரங்குகளை நல்லமுறையில் பாதுகாப்போம். காப்பாற்றுவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரையரங்கு களுக்குள் நல்ல குளிர் சாதன வசதி வேண்டும். அதிகமான பிராணவாயு இருக்கும் படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். உரிய விலையில் டிக்கெட் கிடைக்க வேண்டும். மற்றும் புதிய படங்கள் திரையிடப்படுகிற நாட்களில் டிக்கெட்டுகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதமாவது உரிய விலையில் கொட்டகைகளில் வழங்கப்பட வேண்டும் என்கிற கோரிக்கைகளை எல்லாம் மனதில் கொண்டு அரசு தக்க அதிகாரிகளின் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்ட முன் வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைக்கே டே வணக்கம்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திரையரங்குகளை தேசிய மய மாக்கும் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர் எப்போது, எங்கே சொன்னார்கள்? தேசியமய மாக்கும் கொள்கை என்பது நாம் ஒன்றாக இருந்த நாளிலிருந்து வற்புறுத்தப்பட்ட ஒரு கொள்கையாகும். அதுதான் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்து. எனவே அந்தக் கருத்தை அண்ணா அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எனவே அவர் எப்போது சொன்னார், எங்கே சொன்னார் என்பதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் நான் ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன். அவர் இன்றைய தினம் இல்லை. உண்மையிலேயே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தக் கொள்கையை மனமார அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தால் அவருடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே கொண்டு வந்திருப்பார். கொண்டுவரவில்லை என்பதே அதற்குக் காரணம்—சான்று.

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வீடியோ பற்றி இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின்போது குறிப்பிடுவார்கள் என்று முக்கியமாக எதிர்பார்த்தேன். எப்படி

[திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்]

[1987 மே 11]

யாவது இந்தச் சட்டத்தில் அதை நுழைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அதன் காரணமாகத்தான் திரையரங்கங்களே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தவறுகள் நடக்கின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் நான் அதை இங்கே குறிப்பிட்டேன். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் குறிப்பாக விட்டுவிட்டார்கள். எனவே அதை இப்போதாவது சேர்க்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்வதோடு அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்ய முன்வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீடியோ கேசட்டுகள் கள்ளத்தனமாகத் தயாரிக்கப்படுவதை அரசு கடுமையாகக் கண்டிப்பதுடன் அதைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க நடவடிக்கையும் எடுத்து வருகிறது. ஆனால் நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி திரைப்படம் எடுப்பவர்கள் — தயாரிப்பவர்கள் — அதை இந்தியாவில் திரையிடுவதற்கு முன்னதாகவே அயல் நாடுகளுக்கு விற்றுவிடுகிற முறை இருக்கிற காரணத்தால் இங்கே திரையிடப்படுவதற்கு 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே அவர்களுக்கு விற்றுவிடுகிற நிலை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அந்தத் திரைப்படம் இங்கே வெளியிடப்படுவதற்கு முன்னாலே சிங்கப்பூரிலும் அரபு நாடுகளிலிருந்தும் மிக அழகாக கேசட்டாக வண்ணப்படங்களிலே, அதுவும் ஒரிஜினலைவிட மிக அழகாக எடுக்கப்பட்டுவிடுகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே திரைப்படம் எடுப்பவர்கள், திரைப்படம் விநியோகிப்பவர்கள், வீடியோ சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட கலப்பு ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி விவாதித்து முடிவு செய்யலாம். அதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது முடிவெடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. கே. ஜே. பாஸ்தி : மாண்புமிகு பேரவையின் தலைநாயகர் அவர்களே, திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில் திரைப்படத் துறையில் கேளிக்கை வரியால் கிடைக்கிற வருமானத்தில் பெருந்தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்களின் ஆட்சியில் 90 விழுக்காடு பேரூராட்சிகளுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் அளித்து வந்தார்கள். ஆனால் நம்முடைய அரசு இப்போது 30 சதவீதம் அளவுக்குத் தான் அளிக்கிறது என்று நிதி நிலை அறிக்கையின்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகமாக அளிக்கிற வகையில் 70 சதவீதம் அளவுக்காவது அளிப்பதற்கு அரசு வழிவகை செய்யுமா? மேலும் அது 70 சதவீதமா அல்லது 30 சதவீதமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது கொள்கை சம்பந்தமான பிரச்சினை. மாண்புமிகு வணிகவரித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களும் கலந்து பேசி சொல்ல வேண்டிய பதிலாகும் இது.

1987 மே 11]

திரு. ஆர். தியாகராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரைப்படங்களில் காட்டக்கூடிய தவறான காட்சிகளைப்பற்றி நான் அன்றைக்கே கூட பேசும்போது சொன்னேன். அதைக் குறித்து இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் சொன்னேன். அவர்கள் எடுக்கிற காட்சிகளைப் பார்த்து—கேலிச் சித்திரங்களைப் பார்த்து—மற்றவர்கள் தவறாக நினைக்கிற நிலை இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களைப் பற்றிதான் அவர்கள் கேலி பண்ணுகிறார்கள். அதையெல்லாம் மக்கள் பார்க்கிற போது அவர்கள் மனதில் எந்த அளவுக்குக் கேவலமாக நினைப்புவரும் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். திரைப்படங்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது அரசாங்கம்தான். சினிமா கொட்டகைகளுக்கான கண்ட்ரோல் முழுவதும் உங்களிடம்தான் இருக்கிறது. எனவே அம்மாதிரியான படங்களை திரையிடக் கூடாது என்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எனவே அதை யொட்டி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் காலையில் ஒரு சட்ட முன்வடிவு இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-40).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 17/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வி.வி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 17/1987) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.